

IDRÆTSLIV OG UNGDOMSKULTUR

10 anbefalinger til Svendborg Gymnastikforening
i forbindelse med udvidelsen af SG-huset

Center for Ungdomsstudier
Maj 2018

Rapport udarbejdet af Mette Katrine Balle Jensen, Center for Ungdomsstudier
For Svendborg Gymnastikforening
Maj 2018

INDHOLD

1. INTRODUKTION	3
Metode	4
Baggrund og viden på området.....	4
2. SG-HUSET I DAG OG I FREMTIDEN.....	7
Hvordan skaber man et sted for unge?	8
Hvordan skal de unge få øjnene op for (det nye) sg?.....	10
Hvilke aktiviteter skal sg tilbyde og hvordan?.....	13
Hvordan åbner man op uden at gå på kompromis med sg-værdierne?	17
3. KONKLUSION.....	19
De 10 anbefalinger.....	20
LITTERATUR.....	22

1. INTRODUKTION

Gennem de seneste år har Svendborg Gymnastikforening oplevet et stigende medlemstal. Derfor står de nu overfor at skulle bygge ud. Ambitionen med udvidelsen af SG-huset er dels at give plads til de stadig flere medlemmer af foreningen, dels at nytænke, hvad et gymnastikhus kan og skal. I projektbeskrivelsen kan man læse, at ønsket fra gymnastikforeningens side er ”en helt ny type bevægelseshus (...) et dynamisk, råt og fleksibelt hus, der kan udforske og udfordre eksisterende idrætskulturer”. Derudover beskrives det, hvordan ”mødestedet” står centralt i udviklingen af det nye hus. I projektbeskrivelsen hedder det således videre: ”Stedet skal indbyde og inspirere til afslappet hyggelig omgang med hinanden og samtidig ønsker vi, at det særligt skal henvende sig til de unge”.

I forbindelse med den kommende udvidelse og ønsket om at tiltrække flere unge, har Center for Ungdomsstudier (CUR) undersøgt, hvilke behov og ønsker de unge i Svendborg har i forhold til et sådant hus. Selvom vi lever i en tid og i et samfund med fokus på krop og sundhed, dropper mange unge idrætten, når de starter på en ungdomsuddannelse, hvis ikke før. Hvorfor gør de det, og hvordan kan man få dem til at blive i idrætsforeningerne? Hvordan skaber man attraktive (idræts)miljøer for unge, og hvad kan man i gymnastikforeningen gøre for at tiltrække flere af de unge, som er i gang med en ungdomsuddannelse eller en videregående uddannelse i Svendborg?

Gennem et kvalitativt studie baseret på fokusgruppeinterviews med unge i målgruppen (16-22 år) har vi undersøgt, hvad der fylder og betyder noget i de unges fritidsliv, og hvordan et bevægelseshus og mødested målrettet unge skal designes og tilbud tilrettelægges for, at de unge kan se sig selv benytte det. Undersøgelsen har resulteret i 10 anbefalinger til Svendborg Gymnastikforening. De er som følger:

1. Skab hyggekroge og cafestemning
2. Hav studievenlige priser og billig kaffe
3. Giv mulighed for at man kan trække sig tilbage og fordybe sig i lektier
4. Afhold events og arrangementer
5. Kommuniker til de unge via de unge
5. Ryk aktiviteter og opholdsmiljø udenfor, når vejret er til det
7. Opret hold hvor hygge kommer før præstationer
8. Hav fleksible tilbud som alternativ til faste hold
9. Skab rum for og inspirér til selvorganiseret bevægelse
10. Hold fokus på gymnastik og afgræns festlige events i både tid og rum

Anbefalingerne begrundes og uddybes i kapitel 2. Her analyseres materialet fra fokusgruppeinterviewene. Før vi kommer så langt følger først et kort metodisk redegørelse for, hvordan vi har grebet opgaven an, så en forholdsvis kort gennemgang af relevant litteratur på området.

METODE

Kernen i undersøgelsen er fire fokusgruppesamtaler foretaget blandt unge i Svendborg. Derudover er der foretaget et lille litteraturstudie (herunder), der indirekte har inspireret og kvalificeret analysen.

Svendborg er en by med mange ungdomsuddannelser, samt enkelte videregående uddannelser. En stor del af uddannelserne ligger i samme bydel som SG-huset. Der er således en relativt stor gruppe af potentielle unge brugere i umiddelbar nærhed af SG-huset. Det er unge fra denne målgruppe, som har deltaget i de fire fokusgruppesamtaler, som er foretaget i forbindelse med undersøgelsen. I alt har 23 unge deltaget i fokusgruppesamtaler. Samtalerne er foretaget på en række uddannelser i Svendborg. Elever fra erhvervsfagskolen, det almene gymnasium og handelsgymnasiet har deltaget. Hver fokusgruppe har bestået af en blanding af drenge og piger, samt idrætsaktive og ikke-idrætsaktive. Derudover har vi foretaget et fokusgruppesamtale med fire unge medlemmer af Svendborg Gymnastikforening, der allerede flittigt bruger huset.

Samtalerne var løst tilrettelagt ud fra en række temaer, der dels lagde op til diskussioner af ungdoms- og idrætsliv i Svendborg generelt, dels til samtaler om, hvordan det nye byggeri skulle indrettes og tilbud tilrettelægges for at tiltrække den ungdomsgruppe. Med Svendborg Gymnastikforenings ambition om at skabe et hus, der udfordrer, hvordan man normalt gør foreningsliv, in mente, blev fokusgruppesamtalerne opfordret til at tænke ud af boksen og kun i mindre grad tænke på, hvad de forventede kunne lade sig gøre for en idrætsforening i forhold til økonomi, image osv. Det betyder også, at det ikke er sikkert, at alle de unges forslag og ideer ender med at passe ind i det endelige hus, men de diskussioner må være op til gymnastikforeningens bestyrelse og medlemmer.

Materiale fra fokusgruppesamtalerne, dvs. lydoptagelser og de unges råd til SG, som de i slutningen af samtalerne blev bedt om at skrive ned, analyseres i kapitel 2. Kapitlet er opdelt i fire underafsnit, der hver afrundes med en eller flere anbefalinger, som forsøger at svare på ét af følgende spørgsmål 1) hvordan skaber man et sted for unge?, 2) hvordan skal de unge få øjnene op for (det nye) SG, 3) hvilke aktiviteter skal SG tilbyde og hvordan?, og 4) hvordan åbner man op uden at gå på kompromis med SG-værdierne?

BAGGRUND OG VIDEN PÅ OMRÅDET

De fleste børn har på et eller andet tidspunkt været idrætsaktive i foreningsregi, men i folkeskolens ældste klasser og særligt i mødet med ungdomsuddannelser falder idrætsdeltagelsen betragteligt blandt de unge. Ifølge en undersøgelse fra Idrættens Analyseinstitut lå andelen af 16-19-årige, der i 2016 regelmæssigt dyrkede motion, på 62 procent, mens det gjaldt 76 procent af de 13-15-årige og 86 procent af de 10-12-årige (Rask, 2017). En relativt stor andel af de unge, som tidligere har dyrket idræt, holder således op i de sene teenageår. Hvad siger tidligere studier om årsagerne til denne udvikling, og hvad kan man gøre for at fastholde de unge i idrætsmiljøerne? Det skal det handle om i det følgende.

Hvor foreninger og idrætsplanlæggere tidligere mente, at en eller flere aktiviteter og interessen for den eller disse skaber behov for særlige idrætsfaciliteter, er man i dag i stigende grad af den opfattelse, at det i høj grad er rammerne, faciliteterne og nærmiljøet, som skaber interessen for en given aktivitet, og som dermed bidrager til at lokke nye brugere eller foreningsmedlemmer til (Rask 2017). For at få nye medlemmer er det med andre ord ikke (altid) nok, at en forening tilbyder gode og interessante aktiviteter. Hvis det skal lykkes at tiltrække folk til en aktivitet kræver det, at der er

gode rammer og et attraktivt miljø omkring den givne aktivitet. Så hvad ved vi om, hvordan man skaber nogle rammer, der appellerer til unge i alderen 16-22?

Der sker meget i de unges liv i overgangen til og på ungdomsuddannelserne. Der er venner, fester, familie, lektier, tanker og bekymringer om karaktergennemsnit, fremtid og uddannelsesvalg. For mange unge er mulighederne mange, og mens det for nogle er frigørende og befriende, er det for andre forbundet med usikkerhed og tvivl. Hvordan ved man om de valg man træffer er de rigtige, hvad sker der, hvis man vælger forkert, og hvorfor er ungdomsprojektet tilsyneladende så let for alle andre? (Illeris 2009, Willer & Østergaard 2017, Broselius-Jensen & Sørensen 2017). Når så meget andet fylder, kan det være svært at finde tid og plads til idrætten. Mange unge ser skolepræstationer og karaktergennemsnit som afgørende vigtige for deres fremtidsmuligheder, og deltagelse i fester mv. bliver af mange opfattet som nødvendige, hvis man ønsker at være en del af de fællesskaber, der findes på ungdomsuddannelserne. Men man kan ikke alt på én gang, og en del unge oplever, at de bliver nødt til at vælge en eller flere aktiviteter fra. For manges vedkommende bliver det sporten (Jensen & Østergaard 2018; Willer & Østergaard 2017; Nielsen 2015). I disse tilfælde bunder fravalget af sport således ikke i en utilfredshed med aktiviteten eller i en manglende lyst til at udfolde sig sportsligt, fravalget handler derimod om, at tiden er knap.

Et andet bud på, hvad der får unge til at fravælge sporten findes i Nielsen (2015). Her fremgår det, at mange unge oplever, at et liv med fokus på sport og sundhed harmonerer dårligt med ungdomskulturelle værdier og normer. Det er svært at forene idræt på højt niveau med et ungdomsliv, hvor fester og alkohol er vigtige elementer. Nielsen, der i sin ph.d.-afhandling præsenterer et ungdomskulturelt perspektiv på idræt og sundhed, argumenterer endda for, at sportskulturen på mange uddannelser bliver regnet for en outsiderkultur, og selvom den sunde, aktive krop generelt er forbundet med status, er der på mange ungdomsuddannelser mindre prestige forbundet med sportskulturen, end der er med festkulturen. Det kan virke underligt, at det i et samfund med så massivt et fokus på krop og sundhed som det danske forholder sig sådan, men ifølge Nielsen (2015) skyldes det bl.a., at mange dominerende sundhedsbudskaber rammer forbi de unge. Unge på ungdomsuddannelserne bekymrer sig nemlig ikke om de risikofaktorer og livsstilsygdomme, der er forbundet med et ikke-aktivt liv, og som ofte fremhæves som grunde til at dyrke motion. Hun argumenterer derfor for, at sundhedsbudskaber skal formes anderledes, hvis de skal have klangbund i de unges liv. I stedet for at handle om livsstilsygdomme, skal de knyttes til ungdomskulturelle normer omkring sjov, leg, fest og fællesskab. Der skal med andre ord bygges bro mellem idrætskulturen og ungdomskulturen, hvis man ønsker at tiltrække og fastholde flere unge i idrætsmiljøerne. Så hvordan gør man det, og hvad er det, der foruden fest og alkohol præger ungdomskulturen?

En stor del af de unge, som på ungdomsuddannelserne holder fast i idrætten, er unge som er meget ambitiøse med deres sport. De har ofte truffet et bevidst valg om at prioritere sporten, også selvom det går ud over deres muligheder for at deltage i fester og sociale arrangementer med deres klassekammerater. For mange af disse unge udgør fritidsaktiviteten, og det fællesskab de oplever i den sammenhæng en helt væsentlig ramme om deres liv, og de primære sociale relationer er ofte knyttet hertil (Pless et al. 2017, Jensen & Østergaard 2018). Det er altså særligt de unge, for hvem sporten spiller en mindre central rolle i deres tilværelse, som vælger sporten fra i folkeskolens ældste klasser og på ungdomsuddannelserne. Jensen og Østergaard (2018) peger på, at fravalget af sporten for mange piger, der tidligere har været idrætsaktive, ikke bunder i utilfredshed med hverken aktivitet eller træner. Det handler derimod om, at de gerne vil præstere så godt som de overhovedet kan i både skole og til sport, men de oplever, at det er svært at gøre begge dele helt. I stedet for at skrue ned for de sportslige ambitioner og træningshyppigheden ender en del af dem derfor med at

vælge sporten fra. En del unge oplever således, at valget kommet til at stå mellem enten at tage idrætten meget seriøst eller helt at vælge den fra. De lader ikke til at have øje for, at der kunne være en mellemvej. Måske fordi, der ikke lægges op til en sådan ude i foreningerne? Er der plads til at man i de sene teenageår og tidlige 20'ere kan dyrke sport for sjov? Sådan spørger Bruselius-Jensen & Sørensen (2017). I den forbindelse kan en pointe fra Ibsen et al. (2015) fremhæves: Med referencen til de danske idrætsvaneundersøgelser viser Ibsen et al. at en relativt stort andel piger (31 pct.) i aldersgruppen 16-19 år svarer 'ja, men ikke for tiden' på spørgsmålet om, hvorvidt de normalt dyrker sport/motion. Det er markant flere end i de andre aldersgrupper. Selvom "kun" 56 procent svarer 'ja', betyder det altså ikke, at de resterende 44 procent svarer nej. I stedet indikerer svarene, at en relativt stor gruppe teenagepiger – i hvert fald i deres egen selvforståelse – bare holder pause fra idrætten i en periode, inden de går i gang igen.

Man taler ofte om en individualiseret ungdomsgeneration, men det er ikke ensbetydende med, at unge ikke orienterer sig mod fællesskaber. Bruselius-Jensen & Sørensen (2017) viser fx, at når unge taler om deres fritidsliv, er det, der står centralt i deres fortællinger, samværet og fællesskabet med andre unge. Det at en aktivitet giver mulighed for, at man kan være sammen med jævnaldrene er afgørende. En lignende pointe findes i Pless et al. (2015). Her beskrives det, hvordan fritidslivet for de unge, som langsomt er på vej ind i voksenlivet, i høj grad handler om at afprøve nye måder at være sammen på, som i højere grad hører til voksenlivet end barndommen. Det kan ske ved cafebesøg eller ture i fitnesscentret.

I foreningslivet, hvor det ofte også handler om, at det at være sammen om noget bestemt, giver et særligt fællesskab, kan man med fordel tænke i at skabe gode rum for socialt samvær. Aktiviteten er ikke uvæsentligt, men den er ofte ikke nok til at fastholde unge, hvis ikke der er fællesskab omkring aktiviteten. Fællesskabet er således en central drivkraft bag de unges deltagelse. Bruselius-Jensen & Sørensen påpeger i den forbindelse vigtigheden af, at foreninger får skabt nogle rammer, hvor fællesskaber kan udfolde sig, hvor det er trygt at færdes, og hvor de unge kan etablere og fastholde venskaber. De opfordrer foreningerne til reflektere over, "hvordan de får styrket deres position som en arena, der også kobles til og forstås som et intimt og bekræftende rum" (2017: 101). Det er ikke mindst vigtigt, fordi de unge oplever uddannelsesinstitutionerne som arenaer, hvor fællesskaberne præges af usikkerhed og hårdt arbejde (Bruselius-Jensen & Sørensen, 2017; Willer & Østergaard 2017). I forlængelse af den pointe kan nævnes en evaluering af tre forskellige gymnastikhaller, hvoraf SG-huset er én. I evalueringen peges der på, at noget af det, foreninger konkret kan gøre for at skabe gode betingelser for det sociale liv er at sørge for gode og centralt placerede opholdsarealer som fx café-områder og klublokaler. I evalueringen fremgår det, brugerne benytter og sætter pris på opholdsarealer, som er præget af liv, og som har udsyn til de aktiviteter, der foregår på stedet (Niras 2015).

Der er skrevet meget om og lavet mange undersøgelser af unges idrætsvaner. Denne gennemgang er langt fra fyldestgørende, men den giver et billede af, at årsagerne til unges frafald i foreningslivet er mangeartede, men at de langt fra alle handler om manglende lyst til sport og motion. Dét, sammen med pointen om, at rigtig mange piger lader til at se sig selv, som nogle der dyrker sport, bare ikke i øjeblikket, indikerer, at der er et potentiale for at få flere unge ud i foreningslivet, hvis man i foreningerne sørger for gode rammer, der harmonerer med unges hverdagsliv og kultur.

2. SG-HUSET I DAG OG I FREMTIDEN

De fleste unge i Svendborg kender SG-huset. En del fortæller, at de har været der til åbent hus-dage, da det lige var blevet opført, nogle har været der i forbindelse med andre sportsgrene end gymnastik, og de fleste har været der med deres klasse på et eller andet tidspunkt. Spørger man, hvad det er for et sted svarer de fleste noget i retning af, at det er et sted med fokus på gymnastik for gymnaster. Det betyder også, at en del af de unge helt umiddelbart afskriver SG-huset, som et sted, der har eller kunne have noget med dem at gøre. Det skyldes ikke (udelukkende), at aktivitetstilbuddene ikke siger dem noget. Det handler i lige så høj grad om, at mange ser SG-huset som et sted forbeholdt dygtige gymnaster, der kender hinanden godt, og som har holdt sammen om gymnastikken i mange år. Det er altså ikke et fællesskab, de identificerer sig med eller mener de har mulighed for at blive en del af. Der skal således ske noget i de unges opfattelse af SG-huset, hvis ikke-gymnaster skal begynde at se SG-huset som deres hus.

I overensstemmelse med hvad flere undersøgelser på området har vist taler en del unge om, at det med foreningsidræt er svært, hvis man som ung voksen ikke har talent eller lyst til at være meget seriøs omkring idrætten. En gymnasieelev fortæller fx, at når man når gymnasiealderen, så er det enten eller med idrætten. Hun siger sådan her: ”Altså enten gør man det slet ikke [dyrker sport] eller også bruger man rigtig meget tid på det. Det er ikke sådan det der midt-i-mellem-plan læn-gere”, og flere af hendes klassekammerater giver hende ret. Med undtagelse af fitness er idræt noget, man enten investerer rigtig meget energi i eller slet ikke bruger tid på. Det handler dels om, siger de, at der er få begynderhold for unge på deres alder, men det skyldes også, at det i manges optik er for sent at komme ind i et veletableret fællesskab i en idrætsforening som 18-årig. Et par udtalelser fra fokusgruppeinterviewet på gymnasiet illustrerer den pointe:

Julie¹: *Det er også fordi, når man når den her alder, så har man også en kultur derude [i SG-huset], man kommer ind i et fællesskab. Og det kan for udefrakommende godt virke svært at komme ind i. Altså komme ind i det her klubmiljø som helt ny.*

Lena: *Men jeg tror, at selvom de [SG] åbner op for alle, så tror jeg bare stadig, der vil være den her med, at der vil være et tættere sammenhold mellem dem, der dyrker gymnastik. Sådan er det jo, de bruger mange flere timer med hinanden, så der vil altid være den der med, at det er for dem. Ellers tror jeg virkelig, der er et eller andet, der skal ske, man skal sige nu er det for alle, og nu gør vi det sådan, så det er for alle, for ellers vil der blive ved med at være en opfattelse af, at det er for dem.*

De to citater peger på en central udfordring, som Svendborg Gymnastikforening deler med mange andre idrætsforeninger. De to gymnasieelever har et billede af, at det er for sent for dem at engagere sig i et klubmiljø, hvor kulturen og fællesskaberne allerede er på plads. Hertil kommer, at de ikke identificerer sig med gymnastikken, og at de, selv hvis gymnastikforeningen inviterede nye medlemmer ind, ville have svært ved forestille sig huset, som et sted, der også var deres. Det ville i hvert fald, som den ene af to gymnasieelever siger, kræve, at der virkelig skete noget. Hvad det kunne være, skal vi se på i de følgende afsnit.

---

¹ Alle navne er ændret.

HVORDAN SKABER MAN ET STED FOR UNGE?

Et gennemgående synspunkt blandt de af fokusgruppemedlemmerne, der ikke i forvejen er medlemmer af SG, er, at hvis man vil lave et hus, som ikke kun er for gymnaster, så bliver man nødt til at skrue ned for gymnastikken udadtil eller i hvert fald formulere den bredere – en elev på handelsskolen formulerer det sådan her: ”*det må ikke udstråle gymnastik*”. Selv hvis målet er et hus, hvor unge kommer og deltager i alle mulige former for gymnastik og bevægelse, kan det godt være, at man er nødt til at starte et andet sted, hvorfra en sådan kultur så gradvist kan vokse. Som en gymnasieelev pointerer må det være nemmere, at ”sælge” bevægelsestilbuddene til de unge, hvis de i forvejen har fået nogle gode oplevelser i huset og er begyndt at føle sig som en del af et fællesskab derude. Hun siger følgende:

Hvis der kommer sådan noget, hvor det er okay at komme uden at dyrke gymnastik, så kommer man jo også til at snakke med nogle af dem, der er derude, og så kommer man måske ind i det der fællesskab, så bliver det nemmere at starte derude.

Hendes pointe er gennemgående på tværs af de fire fokusgrupper. I første omgang gælder det om, at få de unge til at komme ud i huset, og det gør man ikke gennem et ensidigt fokus på gymnastikken. Gymnastikforeningen skal i stedet forsøge at ramme noget, som flere unge har til fælles. Sådan lyder de unge ikke-gymnasters råd kort fortalt. Men hvad betyder det, og hvis SG-huset ikke skal udstråle gymnastik, hvad skal det så, og hvad er det for behov og ønsker huset skal imødekomme?

Jeg ville gerne have et sted, hvor jeg kan komme og drikke en øl en eller anden fredag og et sted, hvor jeg kan drikke en kop kaffe tirsdag eftermiddag og kunne komme og løbe en tur søndag morgen.

Citatet ovenfor fra en gymnasieelev illustrerer meget fint, hvordan et godt fritidsliv ser ud i et ungeperspektiv og det peger således på nogle af de funktioner, som SG kan overveje at prioritere, hvis flere unge skal opleve et hus, der imødekommer deres behov og ønsker. Når de unge i interviewene taler om, hvad de laver i deres fritid er noget af det, der går igen fritidsjob, lektier, fitness, cafébesøg, sommerdage i Krøyers Have med vennerne og byture i weekenderne. Ud over fritidsjob og skole, er vennerne således helt centrale i de unges beskrivelser af, hvad de foretager sig og også af, hvad der er vigtigt for dem. Adspurgte, hvad der skal til for at man kan leve et godt ungdomsliv, svarer stort set alle fokusgruppemedlemmerne noget i retning af fællesskab og tid til det sociale. En gymnasieelev udtrykker det fx sådan her: ”Noget socialt, virkelig meget socialt”.

Hvis man vil lave et hus, der imødekommer de unges behov, skal der altså være plads til socialt samvær – og gerne på forskellige måder. Flere af de unge er inde på, at man både skal kunne komme med en ven og drikke en kop kaffe, snakke eller spille et spil, som man ville gøre på en café, men at der samtidig skal være plads til, at man kan sidde flere sammen og mødes på tværs af klasser og uddannelser. En fokusgruppemedlemmer udtrykker det sådan her. ”*Det skal føles som om, at man er velkommen og bare kan være sammen med dem, man kommer sammen med, eller man kan møde nye mennesker*”. Mere konkret betyder det ifølge de unge, at rummet gerne skal indrettes med et cafémiljø med mindre kroge, hvor man kan sidde og snakke to og to, samtidig med, at der gerne må være områder, hvor man kan sidde sammen i større grupper ved langborde eller lignende.

Det er også vigtigt, siger flere, at der er hyggeligt. Der skal være en hyggelig indretning og stemning. Det kan man ifølge flere af de unge gøre med farver på væggene, varmt lys, møbler i træ,

planter osv. *"Folk vil gerne tage insta-billeder"*, som en af fokusgruppedeltagerne siger, som en forklaring på, hvorfor det vigtigt med flotte omgivelser. Og så er det vigtigt, at man kan sidde blødt, siger flere. Der skal være sofaer, og gerne mulighed for at se film og spille play-station. Derudover nævner flere, at man skal kunne få noget at drikke og spise til billige penge. Hvis unge under uddannelse, skal have lyst til at hænge ud i SG-huset efter skole i stedet for at tage på cafe i byen, så skal der, siger de, være mulighed for et billigt måltid mad og billig kaffe – og den må gerne komme fra en automat for hovedsagen er prisen. I alle fokusgruppeinterviewene taler deltagerne desuden om, at det ville være fedt, hvis der var studierabat, klippekort til kaffe a la gymnasiekantinen osv. Pointen her er, at en hyggelig instagram-venlig indretning og lave priser på mad og drikke og/eller særlige tilbud til studerende kan være med til at sende et signal til de unge om, at SG-huset er et sted for dem. Desuden lægger især de unge, der i forvejen bruger huset vægt på, at muligheden for at opbevare og varme sin egen mad skal bevares.

Ud over at være et socialt samlingssted er flere inde på, at SG-huset også skal være et sted, hvor man kan få styr på lektier, hvis man ikke kan nå hjem inden træning. Det betyder, at der udover et mere livligt cafémiljø skal være et rum, hvor der er nogenlunde ro til at fordybe sig, strømstik til computere og rimelig internetforbindelse. Man skal gerne kunne gøre nogenlunde, som man ville gøre derhjemme. Som en af de unge, som i forvejen bruger huset meget, siger: *"De skal få det reklameret sådan, så folk hellere vil tage derud, end de vil tage hjem. Fordi der skal ikke være så stor forskel"*. En anden hyppig bruger af huset har en lignende pointe:

Mads: *Få det gjort til et sekundært hjem, sådan så jeg kan komme og slappe af, lave lektier og have mulighed for at slappe af i et underholdningslokale. Så man har mulighed for lidt af det hele, som man gør derhjemme*

Interviewer: *Og hvad er det lige nu, at stedet mangler for at blive et andet hjem?*

Frida: *At man kan lukke af.*

Mads: *Ja at man kan lukke af og lige have 20 minutter for sig selv.*

For dem, der bruger huset meget, er det vigtigt, at der er forskellige muligheder i huset. Man skal kunne lave lektier og slappe af, og måske skal man endda kunne tage 20 minutter på øjet. De er således også meget positive over for ideen om sovekabiner, som foreslås i projektbeskrivelsen. En af dem, som bruger huset rigtig meget, svarer sådan her på spørgsmålet om, hvorvidt han kunne forestille sig at bruge eventuelle sovekabiner:

Jeg er her tit efter arbejde, og så er der måske to timer til jeg skal træne og så er det sådan skal jeg tage hjem, eller skal jeg tage herved og sidde? Hvis der havde været en sovekabine, havde jeg da 100% taget herved og sovet. Det er jeg ikke i tvivl om.

De er dog enige om, at mulighederne for at trække sig tilbage og være sig selv, ikke må ske på bekostning af det sociale. Som en af deltagerne i fokusgruppeinterviewet i SG siger: *"Det skal bare ikke blive et sted man kommer for at være alene"*. SG-huset skal først og fremmest være et sted, hvor man er sammen.

Hvis man ønsker at skabe et sted, der appellerer til unge i bred forstand og ikke kun til de gymnastik-interesserede skal SG-huset kunne favne de unges lyst til at være sociale og indgå i fællesskaber. Der skal være hyggeligt, priserne skal være overkommelige, og man skal kunne gøre nogle af

de ting, man kan derhjemme: se Netflix, lave lektier, tage en lur. Disse pointer kan opsummeres i følgende anbefalinger:

1. Skab hygekroge og cafestemning

Venner fylder meget i de unges liv. Skab et miljø, hvor det er hyggeligt at komme med en ven eller en veninde, og hvor man samtidig kan møde jævnaldrende. Konkrete forslag handler om borde i forskellige størrelser og en hyggelig indretning, der indbyder til snak og instagram-billeder.

2. Hav studievenlige priser og billig kaffe

Hvis de unge skal bruge halve eller hele dage i huset, skal de kunne få mad, der er til at betale på en hjemmeboende SU. Billig kaffe står højt på ønskelisten hos mange. Derudover er billige priser og evt. studierabat en måde at signalere til de unge på, at huset (også) er deres.

3. Giv mulighed for at man kan trække sig tilbage og fordybe sig i lektier

For dem, der benytter sig af mange af SGs aktivitetstilbud vil der ofte være en del "mellemtimer" i huset. Her efterlyser de unge, at stedet kan fungere som et andet hjem. Det betyder, at der skal være et sted, hvor man kan finde ro til både lektier, afslapning og en lur.

HVORDAN SKAL DE UNGE FÅ ØJNENE OP FOR (DET NYE) SG?

"Jeg tror det er vigtigt, at de kommer godt fra start og får god opmærksomhed fra starten", sådan lyder det fra en af eleverne på handelsskolen. Det handler ifølge hende og flere andre elever om, at der hurtigt skal ske noget, som kan være med til at ændre, hvad SG-huset er for en størrelse i de unges bevidsthed. Så hvordan gør man det?

En idé, der dukker op i flere af fokusgruppeinterviewene er, at SG skal skabe et større arrangement i forbindelse med eller lige efter åbningen og efterfølgende invitere til forskellige events nogle gange om året. Det ville ifølge flere af de unge kunne bidrage til at ændre billedet af, hvad SG-huset er for et sted og give dem lyst til at bruge det. Et uddrag fra interviewet på handelsskolen illustrerer tankegangen.

Tobias: *Jeg tænker, det ville være vildt fedt at være gymnast i SG og få sådan et område. Lad os sige man har fri halv fire og skal træne kl. fem, så har jeg et sted, hvor jeg kan være indtil da, jeg kan lave mine lektier og hænge ud. For dem [gymnasterne] er det jo vildt fedt, men jeg tror ikke de rammer Svendborg.*

Interviewer: *Du tror ikke de rammer, hvis man ikke er gymnast?*

Tobias: *Så tror jeg ikke de rammer.*

Interviewer: *Hvad kunne de så gøre for at ramme bredere?*

Magnus: *Så skulle det være sådan nogle arrangementer, sådan nogle specielle arrangementer, når det er Champions League finale fx.*

Tobias: *Ja sådan noget. Lige nøjagtigt det, kunne tiltrække målgruppen.*

Interviewer: *Hvad ville det kræve? En storskærm, hvad mere tænker I?*

- Magnus: *Ja en storskærm.*
- Tobias: *En storskærm og så måske en five-a-side-turnering, og nu er der VM.*
- Magnus: *Ja, det er VM, så er der jo rigtig god mulighed for at lave noget.*
- Tobias: *For det er nemlig svært at samle sådan en stor flok hjemme hos én.*

Den sidste kommentar om, at det er svært at samle en stor flok hjemme hos én selv peger måske i retning af noget, som er centralt. Noget af det, flere unge er inde på, er nemlig, at der ikke er så mange steder i Svendborg, hvor unge kan samles. En gymnasieelev siger fx: *"Jeg ved at i ungdomsklubben, der er noget, men det er til dem under 18. Ligeså snart du begynder i gymnasiet, så har du ikke det der sted, hvor du siger, jamen vi tager lige derned."* Enkelte nævner nogle grønne områder i byen, hvor de indimellem tager hen, når vejret er godt, og så er der fredagscafeer og fester på handelsskolen og gymnasiet, der kan samle mange, men ikke for alvor på tværs af uddannelser. En elev fra handelsskolen forklarer:

Det kunne jo være fedt [med fredagsbar], fordi når vi holder vores fredagsbar, og der kommer nogen fra gym, så er vi sådan lidt, hvad laver I her, og når vi kommer over til dem, så er de sådan lidt, what, hvad laver I her. Men det her ville være for både gym og os.

Noget at det man måske vil kunne i SG-huset er altså at tilbyde et sted, som er ligeså meget for gymnasieelever, som for handels- og erhvervsskoleelever. Samtidig peger flere af de unge på, at det er vigtigt, at stedet ikke bliver en ungdomsklub eller en ungdomsskole version II. En elev fra handelsskolen siger således: *"Hvis man begynder at tænke på sådan noget ungdomsskole, så gider man bare ikke. Det er kikset."* Adspurgt, hvordan man undgår, at stedet bliver opfattet sådan lyder svarene:

- Magnus: *Der bliver nødt til at være alkohol*
- Sebastian: *Ja, hvis de nogensinde laver et sodavandsdiskotek – nej!*
- Tobias: *De bliver jo bare nødt til at tænke på deres målgruppe.*
- Magnus: *Ellers bliver det sådan noget ungdomsskoleagtigt. Det er aldrig et sted vi ville bruge.*
- Anna: *Man får aldrig 22-årige til at tage til et sodavandsdiskotek.*

Også de gymnaster, der deltog i fokusgruppeinterviewet ser en fredagsbar eller lignende som noget, der vil kunne tiltrække jævnaldrene, som ikke i forvejen kommer i huset. På spørgsmålet om, hvad man skulle gøre, hvis man skulle holde et (åbnings)arrangement, som ville være noget for dem, og som samtidig kunne introducere stedet til andre på deres alder, lyder svarene:

- Daniel: *Så skulle man nok lave et oplæg til at tage i byen bagefter eller sådan noget.*
- Mads: *Det er ikke engang løgn, der kommer virkelig mange mennesker, når der er fest.*
- Daniel: *Hvis man reklamerer det lidt, ikke direkte som en forfest, men lidt som en forfest, så folk tænker: okay, så tager vi herhen, så spiller vi noget fodbold og drikker nog-*

le øl, ser noget på storskærm, og så tager vi i byen. Man har måske et samarbejde med Crazy Daisy, så du kan komme ind der.

Blandt deltagerne i fokusgrupperne er der altså ret bred enighed om, at en effektiv måde, at få unge til at komme i SG-huset på, er ved at lave nogle arrangementer, der lugter lidt af fest. Det skal dog bemærkes, at de gymnaster, som deltog i fokusgruppeinterviewet understregede, at festlige events og fredagsbarer en gang i mellem, ikke må ske på bekostning af det som, de opfatter som kernen i SG, nemlig gymnastikken. De overvejelser og anbefalinger, der knytter sig til det synspunkt, dykker vi ned i i et senere afsnit.

Et andet spørgsmål er, hvordan man så får kommunikeret til de unge, hvad der foregår i huset. Dem, der allerede er medlemmer, fortæller, at de primært holder sig orienterede via SGs facebook-side og mange er inde på, at gymnastikforeningen skal kommunikere til de unge via de sociale medier. Dog mener få, at de ville få øje på, hvad der foregik, hvis det kun blev omtalt på SGs side. Flere er inde på, at det ville være en god idé, hvis der blev oprettet nye sider på facebook, instagram osv., hvor gymnastikforeningen kunne fortælle om events mv. under et andet navn. I et af fokusgruppeinterviewene lyder det sådan her:

Kristoffer: *Jeg tror også, at man skal passe på med at det bliver meget baseret på én sport. Nu tænker man, okay det ligger ude ved SG, hvis det så også bare går ind under SG, og også bare hedder SG, så vil man automatisk tænke gymnastik.*

Julie: *Det skal hedde noget andet.*

Igen handler det om, at opfattelsen af, hvad SG-huset er for et sted skal udvides i de unges bevidsthed, og her kan et andet navn, undersider på de sociale medier mv. muligvis bidrage. Flere unge nævner desuden, at de ville være mere tilbøjelige til at tage til et arrangement i SG-huset, hvis de var blevet inviteret af nogle de kendte, fx café- eller festudvalg på skolerne.

Udover særarrangementer og kommunikation via selvstændige facebook-sider og udvalg på skoler, giver flere af fokusgruppemedtagerne udtryk for, at det ville være godt, hvis man kunne se på huset udefra, hvad der foregik indenfor. Et helt konkret forslag går på, at man kunne få en storskærm op på facaden, der oplyste om hold og arrangementer. Andre ideer handler mere om at skabe liv uden for huset. Flere nævner, at det ville være lidt mærkeligt, at skulle gå gennem en masse gymnastikhaller for at sidde et sted og drikke en kop kaffe eller lave lektier, men hvis man kunne sidde ude ville man være mere tilbøjelig til at prøve det af. Det ville være tættere på en kultur, som de unge kender. Som en fokusgruppemedtager siger, er hun ikke sikker på, at der er en kultur for, at man bare tager hen for at hænge ud med en masse andre unge.

Jeg ved ikke om der ville være kultur for det. Altså så skal der være et eller andet, der skal ændres radikalt. For jeg tror aldrig, at jeg personligt ville sætte mig ned et sted med en masse andre unge. Hvis jeg skulle ud med en veninde, så ville vi gå ned på en cafe eller sætte os på en græsplæne, hvor vi kan sidde og snakke. Men det kommer an på, hvordan kulturen er for det.

Ifølge gymnasieeleven, som citeres her, kræver det således en kulturændring. Der skal bygges en ny kultur op, og den kan man måske hjælpe på vej ved at etablere miljøer, der minder om, hvad de unge kender fra cafeerne i byen. Her kunne et hyggeligt udemiljø med cafeborde, plantekasser og parasoller bidrage, samtidig med at det ville være med til at åbne stedet op og signalere, at der i huset foruden gymnastik er plads til hygge og socialt samvær.

Endelig foreslår flere af de unge, at man flytter aktiviteter uden for, når vejret er godt. Nogle hold kan godt rykkes ud, forklarer brugerne af huset. Ved at have udvalgte redskaber stående lige inden for portene og mulighed for at spille musik udenfor, kunne man gøre det nemt at flytte en træning ud på græsset, når vejret er til det. Det ville være med til at vise, hvad der foregår i huset, ligesom man kunne udnytte pladsen til mere selvorganiseret idræt. Mere om det i næste afsnit.

4. Afhold events og arrangementer

Større og mindre arrangementer kan være med til at tiltrække nogle af de unge, som ikke umiddelbart identificerer sig med SG-huset. Et arrangement kunne fx kombinere en for-sjov-turnering i en eller anden sportsgren med visning af en stor sportsbegivenhed på storskærm.

5. Kommuniker til de unge via de unge

De unge, som ikke er medlemmer af SG, ser ikke, hvad der foregår i huset. Brug de forskellige udvalg på skolerne til at nå de unge. Inviter fx til fredagscafe via cafe- eller festudvalg på uddannelserne. Opret desuden nye sider på de sociale medier for at gøre opmærksom på, hvad der foregår i huset, som er målrettet unge.

6. Ryk aktiviteter og opholdsmiljø udenfor, når vejret er til det

De unge efterlyser liv uden for huset og foreslår at både aktiviteter og café/opholdsmiljø rykker ud af huset, når vejret er til det. Man kunne fx lave bålsteder eller grillarealer. Et andet konkret forslag lyder desuden på et udendørs lærred, som kunne bruges til at vise sportsbegivenheder i sommerhalvåret.

HVILKE AKTIVITETER SKAL SG TILBYDE OG HVORDAN?

En del af dem, der ikke dyrker sport giver udtryk for, at de egentlig gerne ville være mere aktive, men at de ikke har lyst til eller behov for, at det skal være så seriøst. Som en pige i en af fokusgrupperne siger: *"Det er ikke alle der har lysten til at dyrke seriøs sport"*. Som beskrevet i et tidligere afsnit har mange unge en opfattelse af, at det er enten eller med sporten, når man når de sene teenageår, og mange mener, at mulighederne for at gå mellemvejen mangler. Det hul kunne SG passende forsøge at udfylde.

Mange af fokusgruppemedlemmerne fortæller, at de og mange af deres venner går til fitness. En del gør det ved siden af fodboldtræning eller lignende, men der er også mange for hvem, der er tale om eneste træningsform. Adspurgt, hvorfor fitness er så populært svarer flere, at det handler om fleksibiliteten. Det kan være svært at få holdsport og weekendkampe til at gå op med et travlt ungdomsliv med mange lektier, fritidsjob osv. Sådan forklarer en elev fra handelsskolen:

Jeg stoppede til holdsport, fordi hvis jeg skulle arbejde i hverdagene henover en træning, og hvis jeg skulle arbejde i weekenden, så kunne jeg ikke komme med til kamp. Jeg gad ikke træne uden at kunne komme med til kamp, så var det ligesom federe med fitness, for så kunne jeg gøre det, når det passer ind.

Det er nemmere med et fitnessmedlemskab, hvor man kan komme og gå som man vil, og hvor man ikke er forpligtet over for andre end sig selv. Desuden inkluderer et fitnessmedlemskab ofte flere muligheder. En elev på erhvervsforskolen forklarer: *"Jeg er ikke så meget til holdsport, men i et fitnesscenter kan man selv vælge, om man vil gå på hold eller lave individuel træning med maskiner"*. Fitnesscentrene imødekommer således mange af de krav og behov for fleksibilitet og variation, som de unge stiller og har, og som en handelsskoleelev siger, *"Det er jo på vej frem"*. Noget af det, der tilsyneladende kunne tiltrække de unge til SG er således et større og bedre fitnesstilbud. Det vidner dette uddrag af fokusgruppinterviewet på handelsskolen om:

Magnus: *Jeg gik dernede på et tidspunkt, og grunden til at jeg flyttede var størrelsen og maskinerne*

Tobias: *Der er for lidt plads og for få maskiner.*

Magnus: *Det er jo fint, hvis man laver gymnastik, men hvis man bare kommer for fitness, er det er ikke så fedt. Men det er gode priser, de har, så hvis de kunne holde det på det niveau, kunne det godt tiltrække nogen.*

Desuden kunne man lade sig inspirere af noget af det, der virker for fitnesscentre, nemlig de fleksible og uforpligtende tilbud og overføre det til andre aktiviteter. Som eksemplerne herunder illustrerer er fleksibiliteten nemlig vigtig, ligesom det er vigtigt, at det at droppe en træning ikke giver dårlig samvittighed.

Lisa: *Du får at vide, hvis du går til en sport: Du svigter ikke kun dig selv, du svigter hele dit hold, altså så der tænker jeg også, at det er vigtigt, at man har den der med, det gør sgu egentlig ikke noget, om du kommer til det, for hvis du ikke kan overskue det, hvis du ikke har tid til det, så sker der ikke noget ved det.*

Lena: *Og så skal man ikke betale for længere perioder. Fx kunne det være, at man skulle betale, når man dukker op. Så kan det godt være, der er et eller andet med, at mel-der du dig til, så 2 dage før kan du ikke melde fra igen, så vi ved hvor mange der kommer, men sådan så du ikke har bundet dig til det for en lang periode.*

Sport og motion skal være noget man vælger til, fordi man har tid og lyst. Når man ikke kommer afsted skal man ifølge de to piger hverken sidde med en følelse af, at man har svigtet nogen eller med en oplevelse af, at man har spildt en masse penge. Tilbuddene skal således være så uforpligtende så muligt, og der må gerne være mulighed for at prøve en masse forskellige former for bevægelse, hvor fokus er på at have det sjovt fremfor at skulle præstere. Som en gymnasieelev siger: "det skal være hyggedans, så det ikke er sådan noget konkurrence. Ikke kun folk der er dygtige og har rytme", og en anden forklarer med henvisning til et tilbud, der allerede findes i SG:

De har lavet det der nye initiativ for piger i gymnasiet, og jeg ved, at der er nogle af mine veninder, der er dernede, hvor der er forskelligt, så er der dans, så er der lidt yoga, og så er der lidt ... Det tror jeg virkelig, det er der mange, der synes er en rigtig god idé, det med at man bare kan komme. Det her er så sådan, at man er med i hele forløbet, men sådan behøver det måske ikke være. Men det der med, at der er variation, og så er det for at hygge sig og for fællesskabet.

Også blandt gymnasterne giver flere udtryk for, at det kunne være rart at kunne vælge nogle aktiviteter til en gang i mellem, som ikke krævede samme seriøsitet af dem, som gymnastikken. En af dem siger fx:

Jeg tror det er lidt ligegyldigt, hvad det er for aktiviteter, bare der er et eller andet aktivt i det, fordi det tror jeg folk som os, der har så meget med gymnastik at gøre og laver gymnastik til hverdag, så er det rart at kunne prøve noget, hvor der ikke er så seriøs en mentalitet omkring det, men det ligesom er sådan et hyggested, bare for at være aktiv, at der ikke er nogen mening med det.

Andre er inde på, at man kunne udvikle og udvide gymclass-konceptet, fordi det netop har den fordel, at det er uforpligtende. Som en af dem, der har benyttet sig af gymclass-tilbuddet siger:

Det gode ved det er også, at det ikke er bindende. Det er jo bare sådan nogle classes og workshops, så hvis man ikke lige kan overskue det den ene dag, så kan man jo lade være. Altså det er jo frivilligt.”

Udover de organiserede men fleksible tilbud lader flere til at synes, at også mulighed for mere spontan og selvorganiseret bevægelse kunne være en god idé. En deltager fra fokusgruppen på gymnasiet siger fx sådan her om, hvad han godt kunne tænke sig: *”Muligheder for mange slags sport. Også uden hold. Bare sådan, så er vi lige tre drenge, og der er lige noget asfalt og en basketkurv, sådan noget, der bare lige hurtigt kan opstå, 1-2-3”*. En af hans klassekammerater er inde på noget lignende:

Man skal kunne se aktiviteter fra lounge- og hyggearealerne, så man kan blive fristet til et eller andet spontant og sige: hey skal vi ikke lige gå ned og spille med dem der, skal vi ikke gå ned og spille for nu kan vi se en bane derovre som er fri eller et eller andet.

Både på gymnasiet og på handelsskolen kommer deltagerne til at snakke om, at det fx kunne være en ide, hvis man fik etableret nogle ordentlige beachvolleybaner, og der så var mulighed for at låne eller leje en bold i SG-huset. Kodeordet for den slags bevægelse lader til at være spontanitet. Alt det, der foregår i huset, skal inspirere til, at man selv får lyst til at sætte noget i gang, og det man sætter i gang skal foregå på ens egne præcisser. Dialogen herunder eksemplificerer tankegangen:

Lena: *Jeg tænker heller ikke det nødvendigvis er noget, hvor man behøver at klæde om for at stå og skyde til en bold.*

Julie: *Det behøver man ikke, hvis man ikke vil.*

Lena: *Det er fint, at der er mulighed for det, men det skal ikke være sådan, at hvis du skal bruge håndboldbanen, så skal du komme i dit håndboldudstyr og spille håndbold-håndbold. Det er mere sådan, at hvis du har lyst til at komme og sparke til en bold eller spille noget mur eller de der andre fodboldspil, så kan man komme og gøre det.*

Kristoffer: *Ja det med, at det er for sjov.*

Det er vigtigt, at rammerne muliggør og inspirerer til spontan og legende aktivitet. Ligeledes giver flere af de nuværende medlemmer udtryk for, at de savner rum til selvtræning. De forklarer, at alle lokaler næsten altid er optagede, så hvis man gerne vil blive efter træning og øve en serie fx op til en opvisning, så er der sjældent plads.

Frida: *Jeg har også en drøm om, det har vi snakket om flere gange, men det kunne være fedt, hvis der blev udvidet sådan, at man kunne komme og selvtræne, fordi der er jo altid optaget overalt, og når man er rytmegymnast, så vil man gerne have en sal selv, og det er der bare aldrig, så man kunne bare godt bruge nogle flere, så man har mulighed for at komme til, for man kan tit gå rundt længe uden at der sker noget.*

Daniel: *Det er rigtigt.*

Mads: *Ja det har jeg også oplevet op til opvisninger, det kan være svært at finde steder at træne selv.*

Frida: *Det kunne bare være fedt, den behøver ikke være sygt stor for man er ikke så mange, når man selvtræner, men en sal der ikke blev optaget.*

Daniel: *Ja, en der står til rådighed.*

Frida: *Vi har tit villet komme før træning eller blive efter, men det kan man ikke, fordi der ikke er et sted.*

Bedre rammer til selvorganiseret træning af mere seriøs art er således også et ønske blandt flere. De af medlemmerne, som fungerer som trænere, forklarer desuden, at sådanne lokaler også ville være gode, når man skal forberede træning for andre.

Mads: *Det kunne være fedt med en sal, der ikke blev lejet ud, som man kan bruge frit. Det ville der også være mange trænere, der ville blive glade for, når de skal lave ko-reografi.*

Rasmus: *De ville også være smart at have en specifikt til trænere, som ikke er optaget hele tiden, så man siger, det er kun dem der er trænere, som har nøgle dertil, sådan så de kan gå derind, hvis de skal lave et eller andet. Det kan man i hvert fald godt have svært ved at finde plads til, hvis man skal lave serie til ens hold*

Ramus: *Det kunne man gøre meget målrettet, sådan så der var noget gulv til det, men også noget mere kontoragtigt, hvor man sidde*

Interviewer: *Hvordan skulle det fungere, skulle man kunne booke det?*

Frida: *Nej det synes jeg faktisk ikke. For det er lidt det, der mangler, at man bare kan komme. Det kan selvfølgelig godt være, at der ville være optaget, men hvis det kun var til trænere, tror jeg det ville fungere. Det ville være en god trænerfordel.*

Vil man sørge for noget trænerpleje kunne en sal forbeholdt trænere således være et bud, som flere lader til at ville sætte pris på, og som måske kunne øge denne gruppes fornemmelse af ejerskab over og tilhørsforhold til huset.

7. Opret hold hvor hygge kommer før præstationer

Mange unge oplever, at det er enten eller med sporten, når man når de sene teenageår. Udover fitness giver de udtryk for, at det er svært at finde tilbud, der hverken kræver stor seriøsitet eller stort talent. Det hul kunne SG forsøge at udfylde med tilbud, der eksplicit sætter motion og fællesskab før konkurrence og præstation.

8. Hav fleksible tilbud som alternativ til faste hold

Fitness er bl.a. populært fordi det er fleksibelt, uforpligtende og nemt at passe ind i en travl hverdag med lektier, fritidsjob, venner osv. Derfor kunne man med fordel videreudvikle og udvide udbuddet af fleksible klasser, hvor man enten tilmelder sig fra gang til gang eller bare dukker op. Derudover giver flere udtryk for at et større fitnesscenter ville være en god ting.

9. Skab rum for og inspirer til selvorganiseret bevægelse

Tomme sale, redskaber som står fremme, velholdte (beachvolley)boldbaner, mulighed for at leje bolde mv. muliggør at spontane, legende aktiviteter kan opstå, og det giver flere unge udtryk for, at de gerne så.

HVORDAN ÅBNER MAN OP UDEN AT GÅ PÅ KOMPROMIS MED SG-VÆRDIERNE?

For de unge medlemmer af Svendborg Gymnastikforening, som har deltaget i fokusgrupperne, er SG-huset et centralt sted i deres liv. De lægger rigtig mange timer i huset, som en gymnasieelev siger ”*jeg bruger al min tid i SG*”. Flere træner mange gange om ugen og er desuden trænere for andre. Ofte kommer de noget tid før træning og/eller bliver hængende efter. Så kan de sidde i klublokalet og lave lektier eller snakke med de andre. De giver indtryk af, at der næsten altid er nogen, de kender derude og derfor altid nogen at snakke med.

Frida: *Hvis jeg har ikke så lang tid efter skole, eller hvis jeg har tid mellem træninger, så er der tit folk i klublokalet og så sidder vi og spiser aftensmad.*

Daniel: *Jeg har tit siddet her efter træning, hvor vi sagtens har kunne sidde i et stykke tid og hygge inde i klublokalet (...) Og vi har også tit mødtes på holdene og siddet sammen inden træning.*

SG-huset er således ikke bare rammen om en hobby, men om et stærkt fællesskab. Det er dér en stor del af medlemmernes sociale liv udspiller sig og venskaber udspringer fra. Som et medlem siger: ”*Det meste af mit sociale har jeg herude, for det er på holdene*”, og et andet medlem: ”*Vi har jo stadigvæk vores tætteste omgangskreds herude*”.

Når man taler med dem, får man indtryk af, at de opfatter det som deres hus. De er fortrolige med husets funktioner og med hinanden. De kommer og går og har altid nogen at hænge ud med som deler deres interesse for gymnastikken. Det betyder ikke, at de ikke ønsker at åbne huset op, eller lave arrangementer, som tiltrækker nye målgrupper, men de giver udtryk for, at der er nogle ting, som er vigtige at holde fast i. Det gælder både stedets ”look” med glas, lys og gennemgående farver, og det gælder ift. stedets værdier. Som beskrevet i et tidligere afsnit taler fokusgruppemedlemmerne i SG om, at et muligt åbningsarrangement skulle virke lidt som en forfest for at tiltrække nye brugere. Evt. kunne man indgå et samarbejde med Crazy Daisy, forslår en af dem. I forlængelse af den snak giver en af de unge dog udtryk for, at et åbningsarrangement også gerne skal sige noget om, hvad der er vigtigt i SG.

Niels: *Men også hvis man laver sådan et åbent hus, at man viser, hvad et det for nogle værdier, vi har her. Så man måske laver en lille workshop nede i opvisningshallen, og så har man nogle inde i springcentret og nogle i rytmehallen, så folk kan vise de værdier, der i SG.*

Interviewer: *Og hvad er det for værdier, tænker I?*

Niels: *Det er jo netop, at der er så meget gymnastik og man viser mulighederne for at have et fællesskab som ikke er lukket, og så er der jo fodbold, og tennis og svømning osv.*

Interviewuddraget viser meget tydeligt, at selvom det fra et medlemsperspektiv er okay at åbne huset op og lave arrangementer, der rækker ud over, hvad man almindeligvis forbinder med en gymnastikforening, så skal man ikke gå på kompromis med værdierne og det stærke fokus på gymnastikken. Det er nemlig i høj grad det de nuværende medlemmer samles om, og sådan skal det gerne blive ved med at være, forstår man. Det handler om, siger medlemmerne, at have klare linjer og regler. Tingene skal skilles ad. Se interviewuddraget herunder:

Mads: *De sælger øl og holder påskegala fx, men jeg tror bare, at det er vigtigt, at man får adskilt tingene, så man har idrætten herovre, og hvis man så holder en fredagsbar, så bliver det holdt derovre.*

Frida: *Ja, og så skulle øllene bliver derovre.*

Jens: *Ja det er vigtigt, at det ikke bare bliver adskilt rent fysisk, men også tidsmæssigt, så det ikke flyder ud og bliver sådan et image*

Daniel: *Ja det skal ikke blive sådan Crazy Daisy, men det kunne være hyggeligt, hvis der var fodbold på storskærm, at man sad her og drak nogle øl og så det, sådan lidt forfest. Det kunne være fedt at sidde mange sammen i stedet for at sidde hjemme.*

Så længe man sørge for at afgrænse festlige events i både tid og rum lader det ikke til at være uforeneligt med et seriøst gymnastikhus i medlemmernes bevidsthed.

10. Hold fokus på gymnastik og afgræns festlige events i både tid og rum

For de unge medlemmer er SG-huset rammen om stærke fællesskaber, hvor medlemmerne har gymnastikinteressen til fælles. De ser gerne at huset åbner op og udvider tilbudsprofilen, men det må ikke ske på bekostning af kerneopgaven, som er gymnastikken. En fredagsbar en gang i mellem er okay, men det må ikke blive reglen.

3. KONKLUSION

I forbindelse med det nye byggeri ønsker Svendborg Gymnastikforening at udforske og udfordre eksisterende idrætskulturer. *Mødestedet* er centralt og skal lægge op til hyggeligt og afslappet samvær. Det henvender sig særligt til unge. Så hvad skal der til for at de unge i Svendborg vil tage imod og benytte sig af sådan et sted?

Mange dropper idrætten i de sene teenageår, men ikke nødvendigvis pga. manglende lyst. For som forskningslitteraturen antyder, vil mange unge gerne sport og bevægelse. Det gælder også de unge i Svendborg, og det er jo et godt udgangspunkt for Svendborg Gymnastikforenings ambition om at tiltrække flere unge. Når mange unge så alligevel vælger sporten fra, handler det bl.a. om at tiden er knap, og at der er få idrætstilbud til dem, der gerne vil bevægelsen, men ikke konkurrence- og præstationsfokus. Der lader således til at mangle fleksible og uforpligtende tilbud, som ikke kræver hverken talent eller stor seriøsitet. Det hul kunne Svendborg Gymnastikforening forsøge at udfylde ved at tilbyde alternativer til de faste, konkurrenceprægede hold.

I forskningslitteraturen er der blevet argumenteret for, at ungdomskultur og idrætskultur i nogen grad er hinandens modsætninger. Det kan denne analyse hverken be- eller afkræfte, men en del af de unge i Svendborg lader til at have svært ved at identificere sig med gymnastikken og den sportslige seriøsitet, de forbinder med SG. De efterlyser mere hygge, mere spontan og uforpligtende bevægelse, og et større fokus på socialt samvær a la det man forbinder med at gå på café, til fredagscafé eller gymnasiefest. For at tiltrække dem kan det måske blive nødvendigt at skrue ned for gymnastikken udadtil og udvide aktivitets- og arrangementspaletten.

Et vigtigt spørgsmål, som man må diskutere i SG, er, hvor bred en profil man ønsker. Kan SG arrangere fredagsbar den ene dag og være en troværdig, seriøs gymnastikforening den næste? Hvor langt vil man gå for at tiltrække nye unge brugere, som ikke nødvendigvis brænder for gymnastikken? Fællesskaber er centrale for unge, det peger meget på i både litteraturen på området og i interviewene med de unge, men der peges samtidig på, at det at være sammen om noget bestemt, sådan som man er det i en forening giver et særligt fællesskab. Det samme giver de unge SG'ere udtryk for. For dem er en vigtig del af det at komme i SG-huset interessefællesskabet, og selvom de gerne ser, at flere af deres jævnaldrene begynder at bruge huset, ønsker de ikke, at man i SG går på kompromis med værdierne eller det, som de oplever som det vigtige, nemlig gymnastikken.

Præcis hvordan man finder balancen mellem en bred og åben profil og et stærkt fokus på seriøs gymnastik kan eller skal der ikke gives svar på her. Her skal det potentielle dilemma blot påpeges. Diskussion må man tage i SG. Her følger i stedet 10 anbefalinger, der svarer på de spørgsmål, som er stillet gennem analysen, nemlig: 1) hvordan skaber man et sted for unge?, 2) hvordan skal de unge få øjnene op for (det nye) SG, 3) hvilke aktiviteter skal SG tilbyde og hvordan?, og 4) hvordan åbner man op uden at gå på kompromis med SG-værdierne?

DE 10 ANBEFALINGER

1. Skab hyggekrege og cafestemning

Venner fylder meget i de unges liv. Skab et miljø, hvor det er hyggeligt at komme med en ven eller en veninde, og hvor man samtidig kan møde jævnaldrende. Konkrete forslag handler om borde i forskellige størrelser og en hyggelig indretning, der indbyder til snak og instagram-billeder.

2. Hav studievenlige priser og billig kaffe

Hvis de unge skal bruge halve eller hele dage i huset, skal de kunne få mad, der er til at betale på en hjemmeboende SU. Billig kaffe står højt på ønskelisten hos mange. Derudover er billige priser og evt. studierabat en måde at signalere til de unge på, at huset (også) er deres.

3. Giv mulighed for at man kan trække sig tilbage og fordybe sig i lektier

For dem, der benytter sig af mange af SGs aktivitetstilbud vil der ofte være en del "mellemtimer" i huset. Her efterlyser de unge, at stedet kan fungere som et andet hjem. Det betyder, at der skal være et sted, hvor man kan finde ro til både lektier, afslapning og en lur.

4. Afhold events og arrangementer

Større og mindre arrangementer kan være med til at tiltrække nogle af de unge, som ikke umiddelbart identificerer sig med SG-huset. Et arrangement kunne fx kombinere en for-sjov-turnering i en eller anden sportsgren med visning af en stor sportsbegivenhed på storskærm.

5. Kommuniker til de unge via de unge

De unge, som ikke er medlemmer af SG, ser ikke, hvad der foregår i huset. Brug de forskellige udvalg på skolerne til at nå de unge. Inviter fx til fredagscafe via cafe- eller festudvalg på uddannelserne. Opret desuden nye sider på de sociale medier for at gøre opmærksom på, hvad der foregår i huset, som er målrettet unge.

6. Ryk aktiviteter og opholdsmiljø udenfor, når vejret er til det

De unge efterlyser liv uden for huset og foreslår at både aktiviteter og café/opholdsmiljø rykker ud af huset, når vejret er til det. Man kunne fx lave bålsteder eller grillarealer. Et andet konkret forslag lyder desuden på et udendørs lærred, som kunne bruges til at vise sportsbegivenheder i sommerhalvåret.

7. Opret hold hvor hygge kommer før præstationer

Mange unge oplever, at det er enten eller med sporten, når man når de sene teenageår. Udover fitness giver de udtryk for, at det er svært at finde tilbud, der hverken kræver stor seriøsitet eller stort talent. Det hul kunne SG forsøge at udfylde med tilbud, der eksplicit sætter motion og fællesskab før konkurrence og præstation.

8. Hav fleksible tilbud som alternativ til faste hold

Fitness er bl.a. populært fordi det er fleksibelt, uforpligtende og nemt at passe ind i en travl hverdag med lektier, fritidsjob, venner osv. Derfor kunne man med fordel videreudvikle og udvide udbuddet af fleksible klasser, hvor man enten tilmelder sig fra gang til gang eller bare dukker op. Derudover giver flere udtryk for at et større fitnesscenter ville være en god ting.

9. Skab rum for og inspirer til selvorganiseret bevægelse

Tomme sale, redskaber som står fremme, velholdte (beachvolley)boldbaner, mulighed for at leje bolde mv. muliggør at spontane, legende aktiviteter kan opstå, og det giver flere unge udtryk for, at de gerne så.

10. Hold fokus på gymnastik og afgræns festlige events i både tid og rum

For de unge medlemmer er SG-huset rammen om stærke fællesskaber, hvor medlemmerne har gymnastikinteressen til fælles. De ser gerne at huset åbner op og udvider tilbudsprofilen, men det må ikke ske på bekostning af kerneopgaven, som er gymnastikken. En fredagsbar en gang i mellem er okay, men det må ikke blive reglen.

LITTERATUR

Broselius-Jensen, M. & Sørensen, N. U. (2017). *Unge fællesskaber. Mellem selvfølgelighed og vedligeholdelse*. Aalborg: Aalborg Universitetsforlag

Illeris, K., Katznelson, N., Nielsen, J. C., Simonsen, B. & Sørensen, N. U. (2009). *Ungdomsliv. Mellem individualisering og standardisering*. Samfundslitteratur.

Jensen, S. Y. M. & Østergaard, S. (2018). *Gode idrætsmiljøer for piger. Inspiration og redskaber til trænere*. Brøndby: Danmarks Idrætsforbund

Nielsen, S. F. (2015). *Gymnasieskolen som innovativt sundhedslaboratorium. Et processtudie om idræt og demokrati i en ungdomskultur*. København: Det Natur- og Biovidenskabelige Fakultet, Københavns Universitet

Niras (2015). *Evaluering af gymnastikhaller*. Hentet fra Lokale og Anlægsfondens hjemmeside 02.05.18: <https://www.loa-fonden.dk/media/1414/evaluering-af-gymnastikhaller-2015.pdf>

Pless, M., Katznelson, N., Hjort-Madsen, P. & Nielsen, A. M. W. (2015) *Unge motivation i udskolingen*, Aalborg: Aalborg Universitet.

Rask, S. (2017) *Teenageres Idrætsvaner. Notat på baggrund af undersøgelsen 'Danskernes motions- og sportsvaner 2016'*. København: Idrættens analyseinstitut

Willer, T. & Østergaard, S (2017). *Det er vigtigt at være en succes ... men det er bare ikke altid, at det lykkes! Et studie blandt danske gymnasieelever med fokus på, hvordan de håndterer Fester, Forældre, Fritid, Fremtid og Friends*. Frederiksberg: Ungdomsanalyse.nu